

Pioneren og indremissionären.

Hvor først pioneren sætter sin fod og rydder og bygger sin hytte, der følger ham efter med frelbtigt mod en den til hans glæde og nytte. Og hvor blæse to tilfammen faar gaa Og last og brast med huannden vil staa, der vokder den deiligste græde.

Thi mennesket leder ei bare af brød, som legemet kun kan ernære.

For sjælen der trænges med syndens nød

det ord, som os Herren vil lære.

Og derfor, hvor mennesker bygger og bor

og græde paa marken for legemet groer, i sjælen sin sæd han udfæster.

Lad græden derude staa blomstrende

og modnes, naar høsten vil komme.

Langt skønnere dog i hjerternes læn vil blomstre Guds ord hos de fromme

og pryde og sire hver kvinde og mand og stabe for Herren en kristelig stand

til lys og til salt her paa jorden.

Thi byder han straks missionären at gaa

med sjælens velgørende søde, i tibe og utibe sæden at saa

Og lover selv velsi for sin græde.

Og over den stad og over det land, hvor folk i modtager hans sædemand, paa hjerternes lovsang han tronet.

Og alt som der ryddes med kundskab og sild

og bygges med flittige hænder, Gud lægger velgjørelsen til deres tid;

alt omst han i naade afvender.

Ein stykke de henter fra gudsordets veld

i hus og i hytte ved morgen og koeld, men mest dog ved søndagens hvile.

Da er det for sjælen en høihellig fest, naar granberne famles til møde

om Guds naades borb, som en missionær vil vælte i upbyggelses øde.

Da bliver for sjælen saa saligt Guds ord;

det er, som om himlen var sænkede paa jord,

og paradiskglæden man smagte.

Snart modnes til vilje hos kvinde og mand

det ønske at bygge en liste.

Og tændes kun hjerterne først i brand, vil hænderne ogsaa snart blæse.

Og om ikke længe staaer gudshuset der med spiz og med kaffe og maner enhver alvorlig Guds naade at søge.

Saa famles en dag ifra øst og fra vest de gamle og unge til møde.

at holde sin første indvielsesfest.

Hvor monne da hjerterne glæde i tak til den Gud, som sæted det saa,

at de i hans tempel paa jorden kan staa, hvad sjælen til himlen kan frelse!

Saa bygges Guds rige rundt om paa jord,

og foran gaar først pioneren;

men efter ham kommer med Herrens ord opofrende missionären.

Ja, thi under navn i de fattigste laar har mange arbejdet fra aar og til aar, til isjen er graanet af alde.

Men gaa kun i to at rydde den grund, som kommende sigler skal træde;

Gud give jer kraft i hver modgangs stund

og engang sit himmerigs glæde!

For mennesker ignes det maaste ei stort; men tjendes kun Herren ved det, I har gjort,

da bliver I uløselig tronet.

Og flidige sigter skal talte sin Gud herne og biset for tronen

og hilse med glæde de sendebud, som først gif i kampen for tronen.

Saa famles Guds barn hos Herrens engang

og spager tilfammen den himmelsk sang,

sin lovsang, som aldrig forstummer.

J. Blatten.

Korsfæls ord.

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“ 1 Kor. 1, 18.

Herre Jesus, lær os i troen at se den til dit kors! Amen.

De to røvere, som blev korsfæstede med Jesus, giver os et klart billede af, hvorledes Jesu kors kan blive os til frelse eller fortabelse.

Den ene spottede, den anden tilbød. For den ene var det en daarskab, for den anden en Guds kraft til salighed.

Korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

„Thi korsfæls ord er vel en daarskab for dem, som bliver fortabte, men for os, som bliver salige, er det en Guds kraft.“

spottende røder. Saa se da til, at du henter den rette nytte af Jesu kors — af en fortabt og fordamt en uskyldig og fri; thi Jesus led paa korset ogsaa for dig. Jesus døde for dig ligesaa meget som for dem, der hængte ved hans side. Han gav sig selv hen til en gjenslutningsbetaling for alle. O, saa giv ham dit hjerte! Ved, som røveren bad i sin nød: „Herre, kom mig ihu.“ Da skal du ogsaa velselig faa det samme velgørende svar. Da skal dette kors blive dig til salighed.

Strid dig, Jesus, paa mit hjerte,

o min konge og min Gud,

at ei detslyst eller forerte dig fornaar at stette ud!

Denne indskrift paa mig sæt: Jesus ud af Nazareth,

den korsfæstede, min øre, Og min salighed skal være!

M. H. Christensen.

Georg Müller og hans bibel.

Den berømte grundlægger af børnehjemmet i Bristol, Georg Müller, sagde engang:

„Jeg har læst bibelen igennem 100 gange, og hver gang med større glæde.

Naar jeg begynder med den paa ny, er det altid, som det skulde være en ny bog.

Jeg kan ikke udfige, hvor stor velgjørelse jeg har haft af daglig at læse bibelen med opmærksomhed i sammenheng.

Quæder det en dag, at jeg ikke faar en god bibelstund, da synes jeg, at den dag er tabt for mig.

Mine venner siger ofte til mig:

„Na, (e) har saa meget at bestille, saa mange folk at tale med, jeg faar ingen tid tilovers til bibelstudium.“

Det er ikke mange, som har haft mere at bestille end jeg. I over et halvt aarhundrede har der ikke været en dag, uden at jeg har haft mere at bestille, end jeg kunde overkomme. I 40 aar har jeg modtaget omtrent 30.

000 breve aarlig, og de fleste af disse er gaaet gennem mine egne haender. Jeg har ni skrivere, som har hadigt arbejde med at korrespondere paa tysk, fransk, engelsk, italiensk og andre sprog. Jeg er pfaerdig for en menighed paa 1200 troende, hvilket har lagt beslag paa en stor del af min tid. Desuden har jeg 5 uamaadelig store boernehjem samt et trykkeri, ved hjælp af hvilket jeg trykker og trykker millioner af traktater og bøger. Men jeg har gjort det til en fast regel aldrig at begynde mit arbejde, før jeg har haft en god samtale med Gud, hvorefter jeg med lid og hjæl tager fat paa dagens arbejde, med nogle minutters ophold til Gud."

„Dymls."

En ret bøn.

Fader.

„Men i alle ting laaber eders bønninger fremføret for Gud i paafaldelse og bøn med talsgælle."

Der lærer han, hvorefter det var sagt skal læses paa Gud, og er meningen denne: Værre kan ikke beskyrmede for nogen ting. Men kommer der noget, som vil gøre eder beskyrmede — efter som det jo man kan være, at I vilde have mange anfald her paa jorden — da forholder eder saaledes: Fordrist eder aldeles ikke til at ville råde bud derpaa med eders sorg, det være nu, hvad det vil. Men laaber sorgen fare, og vender eder med bøn og paafaldelse til Gud og antaader ham om alt det, som I tænkte at udrette med eders sorg, at han vil udrette det.

Og gjør det med talsgælle for, at I har en saadan Gud, som sørger for eder, og til hvem I dristigen kan overlade alle eders anliggender.

— — — Just derfor måder os saa meget, som volder os sorg, for at vi derved skal drives fra sorgen til Herren.

Og apostelen sætter ikke uden grund disse ord smod sin anden: Værre beskyrmede for intet, men i alle ting paafald Gud.

Intet og alle ting er hinanden modsatte. Derved viser han os noksom, at der er mange ting, som driber os til bekymring. Men i ingen af dem skal vi være bekymrede, men holde os til Herren, befale Gud vor sag og af ham begjære, hvad der fattes os.

Her maa vi nu se, hvorefter bønner

skal være besvaren, og hvilken der er den rette maade at bede paa.

Fire ting hører efter apostolens ord her til bønner, nemlig:

Bøn, paafaldelse, talsgælle og begjering.

Bøn (i snævre forstand) er intet andet end ordene eller talen, som man fremfører, saasom Faderen, salmerne og bønnesættelse, hvorved stundom noget andet bliver sagt end det, hvorom man beder.

Paafaldelse er det, naar man søger at gøre sin bøn indtrængende og forstærket den ved noget andet. Som for eksempel, naar jeg begjærer noget af et menneske for dets faders skyld, eller af hensyn til noget andet, som er det heilige og dyrebart. Saaledes ogsaa, naar vi beder Gud for hans søn, hans forfættelse, hans navns skyld, saaledes som Salomon gjør sal. 132, 1: Herre, som David ihu og alle hans elendigheder.

Begjering er det, naar man nærmer det, som ligger en paa Herre, og som man søger at erholde ved bøn og paafaldelse, saaledes som i Faderen. Det er en bøn, men den indeholder ingen begjæring. Derom siger Kristus Mat. 7, 7 sig: „Veder, saa skal I gøre; leder, saa skal I finde; banker paa, saa skal I åbne; thi hver den, som dræder, han saar og den, som ledes, han finder, og den, som banker, han skal åbne."

Talsgælle er det, naar man opregner de modtagne velgjerninger og beved styler sin fortroelse til ogsaa at vende det, som man beder om.

Saaledes bliver bønner stærk og indtrængende ved paafaldelsen, men sød og behagelig ved talsgællen og ved denne forenede styrke og sødhet trænger den igennem og modtager, hvad den begjærer.

En saadan maade at bede paa ser vi brugt i Kirken og af alle de heilige fæder i det gamle testamente, som sidste paafaldelse og taler i deres bønner.

Saaledes ogsaa Faderen. Det begynder med lov, taler og beviser Gud som fader og trænger igennem til ham formedels den faderlige og dærlige kjærlighed, en paafaldelse, som ikke har sin lige. Derfor er ogsaa Faderen den heilige og ædelste bøn under solen.

Guds ord er levende og kraftigt og karpere end et ildgæst sprog. Bedre et levende ord, end tusinde bøger.

„Mester Alting“.

(Fortælling.)

Smidleriid havde vinteren indfundet sig, og børnene glædede sig allerede til julen, da der udbredt en udbørlig sygdom, der gjorde, at skolerne maatte lukkes. Og da sygdomen kom, var der knapt et hus, uden der var sygdom og død. Modrene vidste ikke, hvorefter de skulle holde ud, saa udmattet var de af at pleie de syge.

Saa kom „Mester Alting“ en dag ind i et hus. Han havde kæmpet længe med sig selv og tolt med ham, der havde taget hans elskede til sig, og han syntes, den høje Gud sagde: „Gaa!“ og han gik han.

Han var lidt bange, da han stod udenfor smidleriens hus, høst alle disse børn saa syge.

„Jeg vilde bare spørge," begyndte han, idet han drejede læn mellem fingrene, „om jeg — ikke — kan være til — lidt hjælp her. Jeg er jo lidt vant til at stelle med de smag ved De," vedblev han lidt modigere. „Og nu kan De ikke være alene; jeg haster, hvordan Kristine havde det."

Smidleriens søn var forbauset paa denne besynderlige søgepleier, men da hun var rent udmattet, og „Mester Alting“ straks gik bort til sengen og snallede til dem, som om han havde været hos dem længe, tog han med sig imod tilbuddet.

Men „Mester Alting“ var som omhyldet. Lille Marie, som saa der urelig, tog han paa armene og bar hende timentis. Og han, som ikke havde sunget paa var og dag, begyndte at synne sange som i gamle dage. Han blev aldelig træt af at opvarte og pleie de smaa, og han fandt paa alting for at lerte husmoderens arbejde. Men da de smaa begyndte at komme sig lidt, var de saa lykkelige over at have den nye kommerat ved sig, for han havde drødt spænde og fortælle for dem.

Det rygtedes snart, at „Mester Alting“ var bærnepleie og soepieier hos smidleriens, og da man hørte, hvor sød og sult han var, var det mere end en moder, som sagde: „Gid han vilde komme til mig!"

„Stoffard Andersen," sagde en dag smidleriens, „nu ligger børnene her ogsaa, og manden har brullet foden, saa nu har da hun nok, haster."

„Ja saa," sagde „Mester Alting“ lidt betænkelig. „De mener, jeg skal —"

„Ja, hvis De vilde hjælpe hende, gjorde De en god gerning. Jeg kan ikke noksom lide Dem for, hvad De har gjort her."

„Ja, men — — ja — ja" han smaltede mere med sig selv, end han svarede. Han tænkte paa Konrad, som havde været værst mod ham; deraf kom hans betænke lighed.

„Ja, ja," sagde han videre, „De har nok ret, jeg skal gaa derbort."

Som sagt, saa gjort. Men Konrad tral tæppet helt op til hagen og vendte sig mod væggen, da „Mester Alting" kom ind. Men „Mester Alting" satte sig stille paa en stol og sagde ikke stort. Han vilde først se og høre, hvordan det stod til, og om han kunde gjøre nogen nytte.

Ud paa natten blev Konrad meget syg. Feberen tiltog, og han faldte sig urelig frem og tilbage. Men „Mester Alting" var utrættelig med at stelle om ham, lægge puderne tilrette, skylle hans hoved og lasse hans brændende tunge. En moder kunde ikke have gjort det bedre.

Doktoren ryttede paa hovedet, da han havde undersøgt Konrad. Dagen for var flere børn døde, og nu saa det ud til, at Konrad skulle blive den næste.

Han saa og baandede sig i vilde federsantastier.

„Bist ud det, vi strev paa „Mester Altings" dør!" raabte han, „og det som staar paa banker. Blomsterne er borte, og de voljer aldrig mere op igjen. Og „Mester Alting" var saa glad i dem!"

Men „Mester Alting" sad utrættelig hos den dødsdyge gut, og naar ingen lodde merke til ham, synkede han en berolgende vuggesang.

En morgen havde træktheden stermandet „Mester Alting". Konrad var falden i en rolig søvn ved toiden, og „Mester Alting" kjante, at der nu var indtrædt en vending i sygdommen, og at Konrad nok vilde overleve den. Dette gjorde, at han kom til at give efter for træktheden, og han sov paa stolen, der han sad.

Konrad vaagnede med et letet hoved og et klart blik. Det første, han så, var „Mester Alting", der sad paa stolen ved sengen og sov. Han stirrede uforvarende paa ham og blev rent bange. I det samme vaagnede „Mester Alting", og nu kom det til en forklaring. Men dette gjorde et saadant indtryk paa gutten, at han blev rent fortvilet.

„Næst Kitting!“ hullede han, „hvorfor har du — —“ Videre kom han ikke for graad.

„Næst Kitting“ blev nu rent forstøffet og vidste hverken ud eller ind. Han troede, Konrad ikke vilde se ham, men han kunde jo ikke gaa, for moderen kom.

„Alle graad, Konrad,“ troede han for indertig. „Alle graad, jeg skal gaa, naar du er kommen. Jeg har bare været her for at se dig.“

„Nei,“ svarede Konrad kullende, „nei, du skal ikke gaa. Men jeg maa bede dig om forlæbelse, for det er jeg, som har været saa frem mod dig hele tiden. Ingen af de andre gutter har været saa frem mod dig, og jeg har da endda prøvet mig!“

„Næst Kitting vidste ikke, hvad han kunde sige. Men hans hjerte var saa forsværet. Han tog Konrads haand.

„Stille Konrad, du har jo ikke vidst, hvorfor „Næst Kitting“ er saa rar, og du har ikke kendt Kristine og mine søsø, som ligger paa husegaarden. Men vær nu rolig,“ sagde han saa blidt og indertig, at Konrad ogsaa maatte smile.

Saa meget havde „Næst Kitting“ ikke talt paa lang, lang tid. Lidt efter kom Konrads moder, og nu blev der jubel og pris.

„Ja, vi vil takke Gud!“ sagde „Næst Kitting“, „han har gjort Konrad frisk.“

„Ja, det er sandt,“ sagde moderen stille og alvorlig. Men den paanidelse jantede sig ned i hendes hjerte og blev det første manende ord til hendes omvendelse.

Men Konrad blev fra nu af „Næst Kitting“ trofast den, der saa ofte han kunde, sad i haand alle værelse og saa paa, naar „Næst Kitting“ arbejdede. Og „Næst Kitting“ vaagnede ligesom mere og mere op, og det hjerte, der i saa mangeaar havde været ligesom lukket for andre mennesker, aabnede sig nu. Han talte med Konrad om alle ting, om Kristine og børnene, som var borte, om himmel og jord. Og dette gik saaledes ind i den aabne værelse, at han aldrig glemte det. Han blev en julegut, der, da han blev voksen, ofte sagde: „Næst Gud takker jeg „Næst Kitting“ for, at mit hjerte blev grebet af Herren!“

Men troende mennesker sagde ofte til hinanden: „Næst Kitting“ har de gjort rent fram paa os med praktisk levende kristendom.

„Næst Kitting“ blev ogsaa selv hjulpet videre frem med dette. Hans hjerte blev mere og mere aabent, og hans røst var den sande for en glad, bevidende gudsbegynder.

Sa læs. Dec., 2den dec. '05.

Zanku jeg vilde sende nogle ord til oplagelse i dette blad. Men det er første gang, at jeg skriver til noget blad, (sa maatte det have i papirturven). Nu lad gaa. Største søndag havde jeg, White fra Silberton sin første prædiken her. Det er nemlig indt som past. Hagens medhjælper i bejersingen af Barrio menighed. Past. Hagens foretog den anden søndag i måneden og p.t. White den sidste. Og jeg har den fornemste tilfældighed gudstjeneste samtidig en gang i måneden. Der er saaledes rigelig anledning til at høre Gud med forlystelse. Begge menigheder har i fællesskab kjøbt en gravplads. Nu har de færdig grubbet og brændt; der var set sig saa paa landet; nu skal de sættes op et par rækker sammen. For at saa præge her til, holdes nemlig en „Børstet Social“. I den anledning havde man færdig et stort program, som bestod af sang med 8 damer, en „recitation“, et par fange af mr. Hobbs, og en 3 lunge af mandeløv.

Med venlig hilsen til bladet og dette læsere forbliver jeg med agtelse S. C. S.

Fra Santa Barbara, Cal.

Den lille menighed i Santa Barbara, Cal., som i afgig'e juli måned ved en kraftfuld værelse tilsluttede sig 8000, hvorfor den kjede sig en stor og heldig bebyggelse til tilfælde, tænker paa med det allerførste at opføre et kapel paa bagdelen af liden til midlertidig kirkebygning. Den „Lumber“ er nemlig borte og arbejdsløsheden her, vil bygningen komme til at koste omkring \$4000, foruden meget ekstra arbejde, som vil blive gjort frit.

Men at en saa liden menighed skal, som netop har færdig færdig bebyggelse præst indtalt sig, kan tiltrække sig saa meget i et halvt aar, som vel taltes stor omhyggelighed, og være tilbøjelig om forsigtighed til Gud og og trang til at have det indtalt sig.

Der er bare omkring 14 familier i byen og omegn. Men der er en 40 a 50 unge mennesker, gutter og piger, som for det meste arbejder i byen. Men ogsaa de vil se stor vilighed i at ofre til kirkearbejdet fremme, ligesom de ogsaa vil se besøger gudstjenesten, og det er glædeligt.

ROBT W. COLLINS
Opbyrte varer for salg. White and Yellow Pine samt formidlet og specialiseret. Pjenskanne, Læge- og Medicinforretning.
SUITE 'B' WIGGETT BLOCK.
COEUR D'ALENE IDAHO

Et Farmhjem i Genesee-Dalen, Idaho.

For den farmer i Østen, som ønsker at skifte opholdssted, frembyder Genesee-dalen fordele, som ikke kan overgaaes. Opdyrket farmland kan faaes saa billigt som \$32 pr acre, men prisen er dog gennemsnitlig \$45 pr acre. Jordbunden i Genesee-dalen bestaar af rig, sort maldjord, og intetsteds i Pacific-Nordvesten findes bedre jord for farmbrug.

Alleslags stødarter avles her uden at man behøver at ty til irrigation, og mere end 30 aars erfaring har beviset, at jordbunden besidder saa at sige en ualmindelig produktionsvane.

Sommerklimaet i Genesee-dalen er det nordfor Genesee, Idaho, er der et **STORT NORSK SETTLEMENT**. Der findes en norsk-luthersk kirke, hvor gudstjeneste afholdes regulært. Menighedens prest, pastor O. E. Hellekson, vil med glæde besvare alle spørgsmål om pladsen; eller skriv til Chamber of Commerce, Genesee, Idaho.

finder neppe sin lige. Stærk hede kjendes ikke, og nätterne ere altid kjølige. Om vinteren gaar temperaturen saagodt som aldrig under Zero. Godt vand findes i rigelig mængde nær jordoverfladen og regnfaldet giver tilstrækkelig våde for baade farming og kreaturopdrætning.

Genesee er en mønsterby med en befolkning af 1200 indbyggere og er beliggende i hjertet af den berømte dal. Næsten alle forretningsgrene ere repræsenterede her og kjøbmandsvarer sælges til meget rimelige priser. Endvidere kan tilføies, at skoler opholdes saavel i byen som ude i det omliggende land.

Cornwall Co.
F. E. CORNWALL & J. J. KRANE
Farmland og bysinddom for salg i og omkring
Genesee og Moscow, Idaho.
Beboulseshuse tilleie. Den Lutherske Synode har kirker saavel i byen som 6 mil udenfor samme.
CORNWALL COMPANY,
127-E. 3rd str., Moscow, Idaho.

The Benton Water Company
vil sælge dere en irrigeret trakt for et hjem, nær en god by med gode skoler, paa Lette Vilkaar samt hjælpe dere med betalingsen. Den Lutherske Synode har kirke paa pladsen.
The Benton Water Co.,
Incorporeret.
Kennawick, Benton Co., Wash., eller Richland, Benton Co., Wash.

Alfaderne flaber manden.
Naar du skal kjede den nye forbindegen, du skal bruge i julen, saa hald paa, at vi har et stort udvalg af klæder til billig pris.

Ligesledes har vi alle slags herretøj, som herer til en mand's udse, saasom hatte, skjorter, snipper, støjter, strømper, undertøj o. s. v.

Vi har ogsaa flabderforretning i forbindelse med med vort udvalg af forbindegen klæder, saa om du ønsker, kan vi ty dig en flabning efter maalt paa vort eget værelse.

Enger & Jesdahl,
Greenberg bled, 1618 Dewitt ave.,
Everett, Wash.

Et Salgs.
100 acre, en del indkjøb med 50, 25 bel kon, resten prairie med studevand, 1 1/2 mil fra Pariland. For nærmere underretning henvende man sig til D. & G. Storoesli, Pariland, Wa.

Sam Crow House Furnishing Company.
Complet udvalg af møbler, ovne og crockery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE.,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2664

Tilvalg.
Jeg er nødt til at sælge følgende indomme i Pariland, alt under et eller færre:
1. 3 lotter med godt 10 rum huse, nær skolen og kirkegården.
2. En tract paa ca. 2 1/2 acres (34 lotter.)
3. En do. 4 lotter.
D. Stattebal.

Tilvalg.
En eiendom i Parkland, bestaaende af hus, barn, god brønd og 10 lotter, en halv mil fra Parkland, samt 8 acres land, alt indkjøbt. Alt dette sælges paa gode vilkaar og rimelige priser. Man henvende sig til A. A. Pangsrud eller Pacific Herald.

"PACIFIC HEROLD"

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbiterianerne for Pacific Distrikt af den nordre halvdel ved en familie.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alle udsøgte reaktioner indsendes til pastor O. J. Orhal, Wallingham, Wash.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor O. J. Orhal, 1701 E. J St., Tacoma, Wash.

Alle udsøgte dette blads fortælling besjerges af pastor G. W. Henningsen.

Udsøgte adresserede "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for aaret.....50 Cts.
halvaaret.....25 Cts.
til Europa for et aar.....75 Cts.

Adresse: Stanwood, Washington.

Glem ikke barnes hjemmet!

Det koster nu til jul. Tænk da paa vort barnes hjem i Parkland og send det en gave.

Stutningen mangler.

Naboen kom ind i stuen, og husets lille søn sprang som vanlig imod ham og rakte ham haanden.

"Men hvad har du gjort dig da?" spurgte naboen. "Har du været i kirken?"

"Ja," svarede guttens moder, "det kunde nok gaaet rent alde med ham. Jeg var ned i haven og havde glemt hatten. Han skulde hente den og sprang saa for at stikke mig den fort. Saa faldt han og den ene spids paa hatten stak sig ind. Gode den kommet bare lidt nærmere, havde den truffet øret. Nu slap han med nogle strammer og et blaat øie.

Naboen laug og saa paa konen, som ventede ham at høre mere. "Men slutningen paa historien mangler," sagde han.

"Nei, det var ikke mere. Jo, anten til byttig kjend, fordi han ikke saa sig bedre for."

"Slutningen mangler," vedblev naboen.

"Jeg sagde: Nu passer du dig bedre en anden gang," sagde konen.

"Slutningen mangler," vedblev na-

boen, "tæller Herren, thi han er god, og hans misundighed varer evindeligt."

O, hvor ofte slutningen mangler!

Hver dag glemmer vi at takke den gode Gud for hans vunderlige naade i saa mange ting.

Ja, selve livet, som han dag for dag skænker os, glemmer vi er givet os, for at vi i dette liv skal forberede os til det evige.

Ja, mange glemmer: "Det er beskrevet menneskene engang at dø, men efter døden dommen."

Tag sin sjæl for to daler!

En ung pige arbejdede en diamantring. Hun var meget stolt af sin sat. Naar hun sad i kirken, plejede hun ofte at lade sollyset falde paa den, og se strålerne funkse i deres glans. Men hun tænkte ikke meget paa Guds ord, som lod.

Om en tids forløb var hun blevet saa aldeles optaget med ringen, at hun blev aldeles forstærket. Hun saa, at hun stod i fare for at miste sjælsfreden paa grund af den.

Hun tager derfor ringen til en juveler, for at sælge den. Han bad hende komme igjen den næste dag, og han vilde nævne hovedsummen.

Den følgende dag sagde han til hende: "Det gjør mig ondt at sige det, men ved at undersøge stenen nære, finder jeg, at den ikke er ægte. Ringen er værd kun to daler."

"O, lænt," sagde pigen, "hvor nær jeg havde solgt min sjæl salighed for 2 daler."

Mange, mange mennesker sælger sin sjæl for endog mindre end denne sum.

Jugen tid.

"Den, som ikke kan finde tid til at raadspørge sin bibel, vil en dag finde, at han har tid til at være syg.

Den, som ikke har tid til at lide, maa finde tid til at dø.

Den, som ikke kan finde tid til at tænke sig om, vil helst sandsynlig finde tid til at synde.

Den, som ikke kan finde tid til at angere, vil finde en evighed, hvortil ingen vil gavne noget.

Den, som ikke kan finde tid til at arbejde for andre, finder en evighed, hvortil han maa lide for sig selv."

Tag dig tid til at studere den helige skrift, for at du maa vandre sundhed.

Tag dig tid til at tænke paa det ene fornødne, at du kan dø i Kristus, gaa ind til livet.

Betænk, at kun i livets ord vil du finde livet. Saa søg det, hvor det er at finde.

For hvis skyld?

En missionær kom engang til sin sødeby for at samle til missionen. Der var stor glæde og bevægelse i byen. En af hans gamle bekendte kom til ham: "Andreas, gamle den," sagde han, "jeg saar vel glæde dig 5 kroner, siden det er du, som kommer rundt."

"Nei," sagde missionæren og gav ham pengene tilbage. "Jeg kan intet modtage, naar du giver, fordi du ser, det er mig."

Randen søgte brodden. "Andreas, du har ret," sagde han. "Der er en tilførselsbælt, fordi det er for Jesu skyld du kommer."

Ja, for Jesu skyld skulde vi altid give glæde, vilig, altid med rund haand til missionen, til fide og stole, til fattige og nødlidende.

Den himmelske tilde.

Jeg stude engang i en smuk liden laubdyr paa den vestre kyst, hvor solen maatte hente alt sit vand fra en brønd.

"Er denne brønd nogensinde tør?" spurgte jeg en ung pige, som kom for at hente vand.

"Tør? Ja, frue, meget ofte i varm veir."

"Og hvor gaar du da hen efter vand?"

"Til kilden lidt udenfor byen."

"Og hvis den tilde tørres ud?"

"Na, da gaar vi til kilden lidt højere op — det bedste vand af alt."

"Men hvis kilden højere op slaar felt?"

"Na, frue, den tørres aldrig ud — aldrig. Den er altid den samme, vinter og sommer."

Jeg gik hen til denne delige tilde, som aldrig tørres ud. Det var en klar delig bæk, som kom ned fra fjeldet — ikke som en rivende strøm med brøl og fart, men stille og ventlig fuld af friskhed. Den randt ned til bekkanten; enhver barn kunde naa den med sit spand; det var nok for hvert tomt kar.

De smaa fugle kom hvid ned for at drikke; saarene og lamme havde traadt

en liden sti til randen af den. De tørre ladede, som gik henad velen, kjendte den og vidste, at den "aldrig tørres ud".

Det minde mig om livets og salighedens vand, som flyder fra "evighedsens kilde", og som alle mennesker kan naa ved Jesu Kristi evangelium. Enhver anden kilde kan tørres ud i trængstens og modgangens dage, men denne himmelske kilde ophører aldrig at flyde."

Kjære læser, glem ikke den himmelske kilde. Jesus siger: "Over den, som tror paa mig, af hans liv skal der, som skriften siger, flyde levende vandstrømme."

Et venligt ord's magt.

Følgende hændelse kan lære os meget:

"For mange aar siden sad en fattig tyll emigrant, en kone, med sine børn i venteværelset paa en jernbanestation. En dame gik forbi til et tog, og flaaet af hendes bedrøvede udseende, kastede hun et sirligt og faldt med hende.

Historien var snart fortalt. Dendens mand var bleven begravet i søen. Hun var paa reisen til Amerika, og det var haardt at komme til en fremmed verden alene med sine børn.

Den fremmede havde blot et sirligt. Hun trostede en liden kvind i den fattige haand og sagde: "Alene! Na, Jesus er med dig. Han vil aldrig lade dig alene!"

Kvinden svarede: "Disse ord gav mig mod for hele livet."

Mange glemmer altfor ofte dette, at de har været venlige mod alle og ikke mindst mod fremmede.

Mangen en fremmed, du møder paa din vej, er ensom. Et venligt og betagende ord vil gjøre ham godt. Ja, kanste mod for hele livet. Lad os være venlige.

Kristus eller 1000 daler.

En indremissionær talte med en mand om hans sjæl og bad ham komme til Jesus. Men denne svarede: "Nei, idag vil jeg ikke modtage Kristus, jeg vil først gaa hjem og nøie overveje det." Den anden svarede: "Ja, gaa du bare hjem og overvej det! Hvordan tør du omgaaes med Kristus saa letfærdigt?" Naar jeg nu havde tilbudt dig 1000 daler, vilde du da ogsaa først gaa hjem for nøie at overveje det?"

„Na sei.“ saide han, „den vilde ja, frafå tage.“

Ærnf bare, denne mand vilde hjele lege med 1000 baster end skiffis. Max Guds ord med alder komme ti alle, som faaledes bedanger sig og den ærer ham! „Subrem.“

Sort arbejdsfelt.

Skolelærer Hans Lundebrække, som i 41 aar har været og er fremdeles skolelærer i Ulvik Hardanger, er paa besøg hos sine søstre Mrs. N. P. Leque og Mrs. M. Anderson i Stanwood, Wash.

Paa Opfordring holdt han mandag den 11te december i vor kirke et foredrag over emnet „Om hjemmet og skolen og deres forhold til hinanden.“ Foredraget var ypperligt. Det er os en glæde at kunne meddele Herodes læsere, at de skal faa læse det næste uge. Et ord om denne saa vigtige sag fra en saa erfaren mand har stor betydning.

Miss Julia Skov er bleven tilbudt stillingen som „Matron“ ved Union Ry. Station.

Rasmus Knutsons hus i Silvana er færdigt og familien vil tage det i brug med det første.

Peder Skanse har erholdt anerkendelse ved byens vandværk oppe ved Bull Run. Han bliver vist der ca. tre aar.

Denne uge er der en „tug of war“ mellem otte nationer her i byen. Nels Olson og kamerater som alle er gode nordmænd, er ikke de velteste i laget.

Nels Nelson, vor kjække kirkebygmester i Portland, har bygget sig et pent hus i Hawthorn Park Add. og tænker at flytte ind der denne uge.

Santa Barbaras menigheds kvindeforening har tydelig haft sit aarlige udsalg af bearbejdede saager.

Den klarede \$65 i ren profit. Det syntes alle var meget godt.

Ivor Furnes ved Norman, Wn., har bygget et hus for sig og Mrs. Furnes ved siden af den andre vel indrettede leilighed. De har sat sit land ud og vil nu paa sine gamle dage tage sig en velfortjent hvile.

Taksigelsesdags aften gav Zions menigheds ungdomsforening en „oyster supper“ i det nye menigheds skolehus i Silvana, Wash. Nordmændenes sangforening var saa venlig, at opvarte med sang.

Leopold Lee, ungdomsforeningens formand i Portland, fik foreleden uge sin ene fod brækket ved Imman Paulsons søgmølle, idet en bordtabel faldt ned over ham. Han ligger nu paa Good Samaritan hospital og er i god bedring.

Zions menighed i Silvana holdt sit aarsmøde mandag den 4de ds. Følgende er nu embedsmænd: Trustees, Rasmus Knutson, Th. Hanson, Robert Johnson; kasserer, Olaus Olson; sekretær, S. J. Hatte; prestens medhjælper, Le O. Stub; kirkesanger, S. J. Hatte; kirkeværge, Julius Lund.

Hans Fredrikson i Portland, som for flere aar siden fik et dråbenslag i hovedet i et maskinverkssted i Chicago, maatte for et par uger siden underkaste sig en operation, hvorved en guldplade blev indsat, hvor benet var knust. Han er ventendes hjem fra hospitalet denne uge, og, som vi haaber, helbredet.

Taksigelsesdagen stod det bryllup i Mr. Louis Andersons hjem i Ballard, Wash., da Bernhard Hansen og Camilla Carlsen blev ægteviede af pastor M. A. Christensen. Thora og Magda Solberg, som fornylig sammen med bruden kom fra Drammen, fungerede som brudepiger. Mr. og Mrs. Andersens hjem har en vakker beliggenhed ude ved fjorden og huset var festlig smykket med en mængde vakre blomster. Ved bordet holdtes taler til ære for Norge, guidfelterne i Alaska, Kong Haakon og ikke at forglemme brudeparret. Om brude-

gommen skal det siges, at han er en af de unge mænd, som helt fra begyndelsen har støttet vor lutherske barneskole. Vi takker ham og ønsker ham og hans brud en lykkelig livvandring sammen. C.

Onsdag sidste uge begravdes Vivian, den to ugers gamle datter til Mr. og Mrs. Charles Connolly i Fremont. Det var et tungt slag for de unge ægtefolk. Mrs. Connolly, en datter af J. Tesdal, er vel kendt i den norske koloni her i byen. Pastor Stub forrettede i huset og ved graven.

Fra Santa Barbara, Cal., skrives: Prof. Hong fra Parkland, Wash., aflagde Santa Barbara en uges besøg, hvilket glædede os alle meget. Han holdt en opmuntrende tale til menigheden efter gudstjenesten, hvorfor vi takker ham meget. Miss Shervan fra Parkland spiller orglet ved gudstjenesterne, og har ogsaa begyndt at instruere de unge i sang.

Knut Eriksen Løken fandt onsdag den 6te dec. en brat død derved, at et træ faldt paa ham, medens han arbejdede i skoven. Han blev begravet i Arlington den 7de december. Sørgegudstjenesten holdtes i Vor Frelsers menigheds kirke. Han var født paa gaarden Løken i Opdal, Norge, den 19de jan. 1882, og har i de sidste fire aar opholdt sig ved Jordan, Wash., hvor han efterlader to brødre i Norge og hans gamle moder og fem søstre. Maatte Herren trøste de sørgende.

Taksigelsesdagen holdtes fælles gudstjeneste for Vor Frelsers menighed og den eng. luth. menighed i Vor Frelsers menigheds kirke i Genesee, Idaho. Efter gudstjenesten begav man sig til Hans Halvorsens hjem, som ligger et par mil øst for kirken. Her havde kvindeforeningen og dorkasforeningen tilberedt en velsmagende taksigelsesdags middag og omkring en 150 personer bospistes. Efter middagen holdtes udsalg af begge foreningers opsyede varer. Dagens sam-

Pacific Herald,

et kristeligt ugeblad, udgivet af presterne i Pacific district af den norske Synode, koster kun

50 cents

for et helt aar.

Er du interesseret i vort samfunds arbejde i det store distrikt, som strækker sig fra søndre California og lige op til British Columbia, saa læs dette blad.

Den, som betaler for to aar i forakud vil faa som

Premie-Bog

„Fodture i Palæstina og Egypten“ af N. Tjernagel, saa længe oplaget varer. Vi har kun cirka 500 eksemplarer. „First come, first served“.

Forfatteren har givet Herald saa mange eksemplarer af sin bog for at hjælpe bladet og dermed vor kirkes arbejde paa vestkysten. Var ikke bogen en gave til os, kunde vi naturligvis ikke gjøre dette meget liberale tilbud. Beryt dig af det til glæde og gavn for os og dig selv. Vi er forvisede om, at alle, som læser bogen, vil være forfatteren taknemmelig, som har skaffet dem en saa opbyggelig, lærerig og interessant reiseberetning fra det Hellige Land. En mere passende og bedre julegave end Pacific Herald for et aar og denne udmærkede bog kan da vanskelig hites paa.

Bladet trykkes og ekspederes nu som før i Parkland, men forretningsstyreren bor nu i Stanwood, derfor er bladets adresse:

PACIFIC HEROLD,

Stanwood, Wash.

Iede indtægter beløb sig til omkring en \$65, hvoraf \$25 er bestemt til Alaskakommissionens nye bygninger ved Teller. Begge foreninger har gennem aarets løb strævet haardt med sit arbejde, og udsalgsdagens heldige udfald er af stor opmuntning for dem, især for de to respektive foreningers formænd Mrs. John Hove og Miss Eline Helleson. Det bør ogsaa anføres, at foreningerne med frisk mod tager fat paa arbejdet i det kommende aar. Kvindeforeningens aarlige møde til valg af embedsmænd og opgjøret af aarets regnskaber holdes i præstegaarden onsdag den 3die januar 1906.

Past. T. P. Neste i Everett, Wash., har sendt os en længere skrivelev anledning skolelærermødet, som skal holdes i Zions menighed, Ballard, i den næste fremtid. Vi har paa grund af mangel paa spalterum ikke optaget den i sin helhed. Men glædeligt er det at se, hvor varmt han interesserer sig for skoler og for, at lærermødet holdes. "Jeg er sikker paa, at vi alle vil gaa tilbage og begynde det nye skoleaar med fornyet kraft, og virke til endnu større velsignelse."

En ung mand kom her om dagen og ønskede prestens hjælp i en nok saa vanskelig sag. Han havde nemlig i et ubevogtet øieblik, da han byttede klæder, forgjæmt sine "bank deposit checks", ialt \$210, i de gamle klæder, som han uden videre ceremoni tullede sammen og kastede i elven, hvor dønnen er ca. 22 fod dyb. Det var for at faa fat paa de nu i banken indlukkede penge, at hjælp ønskedes. Det er lyse udsigter for, at pengene kommer ud.

Kirken i Seattle, past. Stubbe, er nu blevet repareret til et kostende af \$350,00. Det var især basementet, der trængte til udvidelse paa grund af den store og stadig voksende norske ungdomsforening, der nu tæller adskillig over 100 medlemmer. I basementet møder ogsaa den engelske ungdomsforening og kvindeforeningen. Med det samme blev der ogsaa bygget til et sakristi.

Paa den vakre, frugtbare 6. Vælsion, mellem Tacoma og Seattle, er der en norsk koloni, som har al udsigt til at vokse. For et par aar siden organiseredes menigheden der, som nu betjenes af past. Skatvebøl. Den har nu besluttet at anskaffe kirkestomt.

Onsdag aften den 6te dennes fejredes et hyggeligt bryllup i Immanuelskirken. Det var hr. Hilmar Haugen og Toldia Torkildsen, som blev viiede. Bruden, som kom helt fra San Francisco i dette Øies med, var meget tiltrækkende i sin hvide brudekrone og slør. Mrs. Stubbe ledede brudemarchen; past. Stubbe forrettede.

Det forholder høitideligheden, naar saadanne handlinger foregaar i Guds hus.

For nogle uger siden reiste Mrs. Aron Larson til Riverside, California, for at besøge sin datter og svigersøn, past. og Mrs. Glim. Past. Glim tilhører Augustana Synoden. Onsdag den 6te da, kom hun tilbage til Stanwood som lig. Hun blev begravet paa Freeborn kirkegaard ved past. Tjernagel den 9de under stor deltagelse. Mrs. Larson har lidt og stridt meget i verden. Vi glæder os derfor ved tanken paa, at hun nu er indgaaet til den hvile, som hun har stundet efter, forberedt for hende og os alle ved Jesus Kristus.

Oiga Helgeson, Lawrence, Wash., døde den 12te dec. af lungelidelse. Hun havde store legemlige smerter, de sidste dage især. Men hun var stille og taalmodig. Pastor Ordal besøgte hende oftere under hendes sygdom. Den sidste dag var han hos hende. Hun beklendte glad sin tro paa Kristus. Hun længtede efter at faa fare herfra og være med Kristus. Den sidste dag spurgte hun flere gange: "Tror du at Jesus henter mig idag?" "Elsker du Jesus?" "O, ja, ja!" svarede hun. Nogle timer før sin død tilraaber hun glad: "O, nu saa jeg Jesus." Hun hensov, som vi forventet tror, i troen paa Kristus.

Afsløde var 21 aar gammel. Hun efterlader sig forældre og flere søskende.

Pacific District Prester

- Hoberg, U. O. — Portland, Wash.
- Skottan, J. — 175 Madison St. — Seattle, Wash.
- Hemp, P. — 404 1/2 1st St. — Tacoma, Wash.
- Hjelle, A. O. — 194 1/2 Columbia St. — Bellingham, Wash.
- Hjelle, E. R. — 120 State Street — Ballard, Wash.
- Gastien, W. R. — 699 — 26th St., W. — Wallingford, Wash.
- Cole, J. O. — Silvana, Wash.
- Hjerpe, O. J. — 933 O. 37 St. — Seattle, Wash.
- Hjerpe, O. J. — 2030 Lombard St. — Everett, Wash.
- Stensberg, O. — 1663 Howard St. — San Francisco, Cal.
- Øygaard, O. — 425 East 10th Street, — Spokane, Wash.
- Hjelle, E. R. — 910, 33rd St. — Wallingford, Wash.
- Hjelle, E. R. — Portland, Wash.
- Hjelle, O. G. — Seattle, Wash.
- Hjelle, O. R. — W. 4, 3rd Ave., — Spokane, Wash.
- Johansen, J. — 204 J St. — Tacoma, Wash.
- Larson, W. A. — Everett, Wash.
- Hjelle, E. J. O. — 503 1/2 1st St., — Seattle, Wash.
- Hjerpe, O. J. — 2035 Lombard St. — Everett, Wash.
- Ordal, O. J. — 1016 Skottan St. — Spokane, Wash.
- Hjerpe, E. — Santa Barbara, Calif.
- Ordal, O. J. — 1701 So. J St. — Seattle, Wash.
- Skottan, O. — Portland, Wash.
- Stubbe, H. — 1619 Minor Ave. — Seattle, Wash.
- Hjerpe, O. — 417 1/2 St. — Everett, Wash.
- Hjelle, E. R. — 2448 18th St. — San Francisco, Cal.
- Hjerpe, O. J. — 1910 1st St. — Wallingford, Wash.
- Hjerpe, O. J. — 1910 1st St. — Wallingford, Wash.
- Hjerpe, O. J. — 1910 1st St. — Wallingford, Wash.
- Hjerpe, O. J. — 1910 1st St. — Wallingford, Wash.

Tilsaag!

En god gammel form paa 160 aars, med jernbanestationen som landsted, kun 4 mil fra Wallingford, ny bær og andre bogsælger i god stand, alle slags heste- og jernbrugsklæder, godt team, fuld befaling af 1000 30 "hubs" og cremestof kan for rimelig pris paa gode betingelser kjøbes ved hændelsen til J. Reed eller Pacific Overland.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom: HOFMANSDRAABER, NAPTA-DRAABER, RIGABALSOM etc. Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønsket.

Post-Ordres ekspederes pr. omgaaende.
Adresse:
Hirsch Pharmacy Co.
1435 1ste Ave. Nj Pike St., SEATTLE, Wash

Tacoma.

Det Juelens evang. luth. kirke af den norske synode, hjørnet af 17de og So. J. St., So. K. St. (førstegodt). Gudsdytelse hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndagskole kl. 9:30 form. **Ove J. J. Preus, pastor.** 1701 So. J. St., Tel: Blad 8542.

Seattle.

Immanuel lutherske kirke af den norske synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Sale Union Car. Gudsdytelse hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. **H. W. Stubbe, pastor** 1626 Minor Ave. Tel: Main 7783

Dr. Louis S. Schreuder
norsk Læge og Kirurg.
Kontor: 10-12 Form., 2-4 Eft., 7-8 Natten
Boer:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
Praxis: Main 4498, Ind. 7285.

R E Anderson & Co
Real Estate, Mortgage, Loans, Fire Insurance, Rental Agents.
117 11th Ave. TACOMA, WASH.

H. N. Richmond Paper Co.
BUILDING PAPER OF ALL KINDS
1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH.

F J Lee
PHOTOGRAPHER
1535 Commerce St.
Jefferson Ave
TACOMA, WASH
Phone Red 7236

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M
SUNDAYS AND EVENINGS BY APPOINTMENT.
OFFICE JOHN 1716.
TEL: 888. SUBURBAN 41.
TACOMA, WASH.

Send Pacific Herald en ny abonnent Koster blot 50 cts. pr. aar,

PRESIDENT ROOSEVELT SIGER:

"Der findes maaske pladser i verden, som kan sammenlignes med Puget Sound, men isaafald ved jeg ikke, hvor de ere henne."

Det bedste aaret-rundt klimat i de Forenede Stater. Rig jordbund og overordentlige rige og mangfoldige erhvervskilder. Send 4c og faa en vakker illustreret pamflet paa 64 sider som oplyser alt om denne dejlige del af de Forenede Stater.

CHAMBER OF COMMERCE

EVERETT, WASH.

Fra Kirken i Norge og Danmark.

(Sed. O. S.)

Sabemoens liste i den østre del af Trondhjem blev den 15de december under stor høitidelighed indviat af biskop Bergsjen.

Provst G. W. Schjøff i Drammen afgik ved døden den 16de december 89aar gammel. Han var en anset og velgjort, som med særlig interesse tog sig af missionsarbejdet.

Fra Høstdepartementet er udgaaet en anmodning til alle landets prestes om at afholde en kollegudstignelse den 7de december, i femaanedens dagen efter 7de juni. Lektien er: Salme 119, 8-26; 1 Tim. 2, 1-4.

Ellfrømnungen igaar den 19. nov. — dagen efter kongevalget — viste tydeligt, at noget stort var haardt i vor historie. Overalt var der faldt, og i de fleste stæder var ikke saa langt væk plads til alle, som vilde ind. Prestene mindede under mig en beovagelse om lørdagens store begivenhed og vedhaad Herrens velgjørelse over os: kongebor.

(Sandst.)

Striden mellem den nye og den gamle retning i den norske kirke har i det sidste halvaaer bevæget politiske begivenheder traadt noget i baggrunden. Det er at bemærke, at den snart atter vil blinde op. Forhaabningsfuld vil forhandlingerne dog bevæge disse mindre personlige og mere saglige end for. De moderne teologer synes ikke længer at være saa strømløse og overlegne. Kjøstellige ansæde lærde har

saet betænkeligheder og har vendt sine blikke mod forbunds tilhængere. Den moderne bevægelse har ikke længer vlad i Isene, Kvæsten i Tystland eller andetsteds.

— Selvendiat Bjøn, der er en af ansøgerne til den ledige professorpost i teologi, har vaadegyndt udgivelsen af en viditaktig samfunding af trockskaeren. Indtil for saa aar siden holdede han paarti til den moderne (Nitsch'ske) retning, men har nu fuldstændig brudt med den.

— I „Norsk Kirkeblad“ har prof. Lyder Bruun optaaet til forsvaret for den Ordningste lære om døden og bl. a. angrebet den gamle kristelige opfatning af Hederne Mt. 9, Mt. 9 og Mt. 18 om „Jesus og dørene.“ Disse Hedere skal efter hans mening ikke gjælde for aen døds, „ubestribte spædbørn“; thi de kan ikke, siger han, modtage Guds rige: kvæsten i os eller blive gjenfødte. I samme blad svarer sogneprest N. Moe, og i Gud. Tidst. glæder prof. Doland en længere imtøgenende udrædning.

Om frastillede nielle skrivelser paaer Høstens i „N. Kirkeblad“ bl. a.: „Kulshavn fortalte for nogen tid siden, at et par, som begge var frastillede og hvis forhold nielle havde været særlig standhaft, var blevet dræbt af en norsk prest.

Skal den norske kirke aldrig blive sel for den forargelse, at dens tjenere handler sig i sæd med Herrens klare ord?

For sandtellig, om en her skal kunne være i tvil.

„Jeg siger eder, at den, som stiller sig for sin hukst uden for døds stid og gifter sig med en anden, han dræber for, og den, som gifter sig med en frastillet, han dræber for.“ Mat. 19, 9.

De ord er saa grele og klare, som de

kan være. De siger bestemt og afgjort, at den, som ikke er stillet fra sin egne sælle „for døds stid,“ ikke kan gifte sig igjen uden selv at b dræbe for. For Gud er han (hva) fremdeles bundet til sin første egteskælle.

Men da er det en forargelse at prestes dier. Det er en forargelse, at Jesus Krist tjener i Jesus Krist helige navn lyser velgjørelse over et egteskab, som Jesus Kristus selv talder for.

Og der glædes intet hensyn, som ser er istand til at tage det forargelige dert. Thi Herrens ord er her saa bestemt og klart og afgjort, at det er umulig at komme omkring. At handle imod det kan aldrig under nogen omstændighed blive andet end forargelig ulovlighed.

Menigheden bliver ogsaa forarget. Der gaar en sølelse af forundring og ubille gennem den, naar den hører, at en prest har udført en sig selv. Der der men, lid i den end der er, vilde den gaa til presten og ruske ham i kraven og sige: lad være at sjanke rovt efter!

Man siger: vil er jo nødt til det; lønnen paaligger os det, og vi maa være lovlighede.

Det gaar ikke an at paastaa det. Den danske hofskretter frelsandt sogneprest Jfoerlen i Kjøbenhavn, som var søjlet forbi han nægtede at vte en frastillet. — —

Men vil de norske domstole i tilfælde vil demme ligedan? Men om de nu skulde domme anderledes, saa faar dog sandelig Herrens dom være os vigtigere.

Men hvad skal saa vedkommende gjøre, naar ingen vil vte den? spørger man kanske.

Det vedkommer ikke os. Vi har at rette os efter vor Herres vilje og tænke om hans heligdoms ære. Intet andet vedkommer os.

En del af de høsthaavste prestes har lært meget af vakkelsen i England og Norge og dristig taget springet midt ud i helt nye former for religiøse sammenkomster. „Bakkelesesamvernerne“ i koncertsalen med „bilande“ har vkket meget ved deres store for paa 4-500 mand og kvinder, deres vakkelse sang mellem prest og for eller prest og forsamling, deres solosang, og saa en række loke, kraftige taler, holdte med engelst kraft og voldsomhed i hele anslaget og ligetil og uden uafgjort indhold. De geistlige gif, lige saa lidt som dr. Torng, afsieen for en morsom anekdote, der kunde vakkelse vakkelse i salen. Sangene var næsten alle nye, mest engelske oversættelser, og vakkelse paa mange stæder ved deres moderne sprogtone og klare, billedfulde indhold; men melodierne var maaske for lidt melodiske, og enkelte gamle salmeburde have været indblevne i sangen. Der blev sunget del en trediedel af Høsten, og det overraskede mig, som vist nok mange, hvor stor vakkelse det gjorde. Ellfrømnungen var stor, Høsten alle fori store, end jeg havde ventet; indtil 8000 mennesker strømmede sammen om aftenen i „palacet“, garnisonstaden og hvad andre lokaler, der omdrebet for moderne. Ved hovedindgangen i „den store sal“ talte Høsten aften de unge prestes Bibliger og Høsten, som er beovagelses mest vakkelse beovagelse. Alle søgde folk møde, dog mest den yngre middelstand. Høsten i Høstenstæder i bety og i smaa anstalt for Høsten, fra 60 til 70,000. Høstenstæder behøvede fortsat hele vinteren ved den vakkelse: moder rundt i Høsten for Høstenstæder, bl. a. i arbejders Høstenstæder og Høstenstæder (Sj et brev i „N. Kirkeblad“).

Abonner paa Pacific Herald.

Commerc.

Parlandsheder.

En dag ved barnehjemmet i Parland.

Som vi nævner os hjemmet, for vi se en hel flok smaa lege omkring huset. De ser meget friske og sunde ud. De er heller ikke bange og løber ikke for at gjemme sig, men kommer os imøde, ja stirer af de mindste, 4 & 5 aar gamle, falder os endog paa.

Vi svinger paa og bærer os om i stuen af husfabriken, fr. Erik Strand. Vi melde dem om at se, hvorledes man har det her ved barnehjemmet. Han taler os herom og siger, at vi da først saar bese af rundt omkring i huset, og siden skal han give os de oplysninger, vi maatte ønske at faa. Han er glad over, at man vil interessere sig for dette arbejde. Vi beser da alle værelser, baade oppe og nede, og saar det bedste indtryk. Alt ser rent og pænligt ud som i et velordnet hjem med mange børn. Her er ingen stald, heller intet, som giver indtryk af fattigdom. Der er huskar og husmor samt to tjenerpiger. I sommer har man bygget til huset ene stue et rum 24x24 og 20 fod højt. Ovenpaa er pladset og bruges til sengestovrelse, medens rummet paa 1ste stue er udstreket og bruges til legestue.

Der er nu rum for ca. 60 børn. For nærværende er der 48. De to mindste er 15 aar og ferberedes nu til konfirmation. De to næste er kun 3 uger gamle. Deruden er der 10 under 5 aar og 7 mellem 5 og 7 aar.

Dette er hjemmets første vinter. I denne tid har 80 børn forlæst eller længere tid haft et kristeligt hjem her. Deres nationalitet er følgende: 31 norske, 11 amerikanske, 5 danske, 4 tyske, 3 franske, 3 skandinaver og 1 sovjetisk. Deruden af blandede oprindelse: norsk-irlandsk 3, norsk-amerikansk 3, norsk-englisk 2, norsk-norsk 2, norsk-polsk 2 og norsk-indisk 1.

Om morgenen staar børnene op kl. 7; husfabriken gaar da rundt og har et selskab med den travle arbejder. De første piger hjælper de mindre med påklædningen, og de første drenge gjør det samme med sine mindre kammerater. Kl. halvotte ringes til skolen. Derudover består der af græs (rolled oats) med mel og sukker, smør og brød osv. Nogle driller kaffe, andre vand og de smaa melk. Efter maaltidet læser hus-

fabriken nogle vers af det nye testamente, hvorpaa den morgendag, som staar i kalenderen, læses i for af børn og voksne. Alt dette ser paa engelsk, da der er mange, som forstår kun dette sprog. Børnene er nu fri til de gaar paa skolen et kvartier før kl. Der er 25, som besøger menighedsstolen. Til middag kommer de hjem og saar sig en smørgas eller to samt et æble eller anden frugt.

Saa snart alle er komne vel hjem af skolen omtrent klokken halv fem, ringes aftenmaal, som egentlig er hovedmaaltid. Det består af kød og poteter, suppe, bønner (boans), ærter, fisk, fersk eller salt, smør og brød. Kun vand er drilken nu.

Efter maaltidet holdes husunderviisning som om morgenen med læsning i bibelen, aftenbønner i for, og børnene synger tilslut en eller anden salme af den engelske salmebog.

Drøfter tilbringer alle børnene en stund med sig, da gjenlyder væggene af glæde og lystighed. Om en tid kommer husfabriken og beser skolen i to. De, der gaar paa skole, saar nu et eget værelse, hvor de maa læse paa sine lektur. Naar de blir for søvnige, maa de ofte gaa fri og lege en stund til med de mindre i legestuen.

Tilfængs gaar børnene kl. 8; da maa en voksen person ogsaa være i nærheden baade for at de mindste børn kan faa lidt hjælp og for at hovedpædnerne kan faa være i fred.

Hæderrelsen bruges hver lørdag af børnene, af pigerne den ene lørdag og af drengene den næste. Mange kommer hid ydret forkomne baade paa legene og skolen. Omtrent alle nye ankomne falder i staver og ser ud som hjemmeløse naar de maa læse til og fra bøger og sidde rolige til andagten er holdt. Der er ni udvalgte børn, den ældste af dem er 18 aar og nylig ankommen. Han har gaaet halv fortræden og forbaudet: "Religion? What's that?"

Hjemmet søger at faa sætninge af børnene til at betale lidt for dem, eller den menighed, hvorfra de kommer.

Omtrent halvdelen betaler for sig, de andre ikke; alligevel er man gjældfri, ja har over to tusen dollars tilgode, men saar vel næppe meget deraf.

Hvem hjemmet især med børn og gæster?

"Quadsomstid I har gjort for en af mine mindste brødre, det har I gjort for mig," siger Jesus.

de gav,

Pacific Lutheran University holdt sit aarlige korporationsmøde den 13de de. Ved mødets afslutning var 21 medlemmer tilstede. Tre nye medlemmer optoges. En mere udtrykkelig beretning kommer i næste nummer af Herald.

Barnehjemmet Parland.

Tal til følgende, som godkendt til barnehjemmet for "Thantsgiving":

Mrs. J. Stenrud, Mrs. Olson, Mrs. Stjernem, Mrs. Pedersen, Mrs. Hall, Mrs. Koberger, Mrs. E. Steenrud, Mrs. Kjøning, Mrs. Sallum, Mrs. Finland, Mrs. Oplad, Mrs. T. Sarsen, Mrs. Roe, Mrs. Koberger, Mrs. Johnson, Mrs. Pante.

Mrs. M. Roen 1 kold, Ole Koberger 2 fæller poteter, Hans Klumby 2 fæller poteter, W. H. Johnson 4 fæller poteter, 18 pund kaff og 1 par sukker, P. E. Soney 5 fæller poteter, 4 bager apples og 2 fjoler, Mr. John Koberger 5 bager arbeide med team.

Overtalig tal:
Mrs. T. Larsen,
Kasserer.

"Pacific Herald" har modtaget et eksemplar af det bedste skrift om strøget ved Puget Sound, Wash., som vi nogensinde har set. Skriftet er udgivet af Snohomish County, i hvilket Everett er hovedstad (county seat). Det indeholder omkring 400 gode billeder, som vidner om erhvervskildernes mangfoldighed og ligeledes udviser detaljerne ved samme. De forskellige ting er forklarede i velskrevne smaa stykker og behandler saaledes farming, fabriksdrift, skibsfart, gruvedrift og alle andre fremtrædende ting ved denne landsdel.

Pacific Herald's læsere kan faa dette skrift om Puget Sound, Snohomish Co. og Everett, Wash., ved at sende 4 cents i frimærker til Chamber of Commerce, Everett Wash. Navn Pacific Herald naar du skriver.

Ved missionsforeningens møde ved P. L. A. forrige søndag indkom \$5.75, som besluttedes sendt til hjælp for det seminar, som bygges for negre.
Mange tak til alle deltagere.

PAC. LUTH. ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa bestyrelsen, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes dugtiggjøre dem til et nyttigt virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa bekvemhederne, naar det gælder at anskaffe lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan høste nytte. I de 11 aar skolen har viret, har den udført sig ind i forholdene herude, og har saaledes haft bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacificysten til at sætte sig ind i hvilke krav den skandinaviske-amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

... Skolens Kursus ...

Skolen tilbyder færd forskellige kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Deruden gives der et ekstra kursus for nykommere.

Skad det koster. Skolepenge, kost, logi, og bøger for ni maanedes beløber sig til omtrent \$150.00. Winterterminen begynder den 4de December 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: R. J. Song,
Parland, Wash.